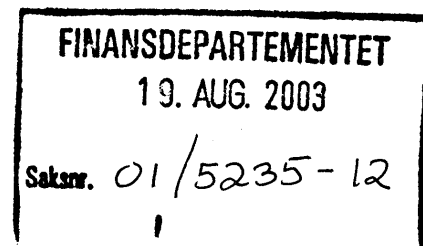

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres ref.
01/5235 FM

Vår ref.
FIBE/GrØ
200200034

Oslo
18.08.2003

Utkast til høringsnotat om gjennomføring av forordning (EF) 2560/2001 om grensekryssende betalinger i euro

Vi viser til brev fra Finansdepartementet datert 15. juli 2003 vedlagt utkast til høringsnotat om gjennomføring av forordning 2560/2001.

Norges Bank viser til tidligere korrespondanse i saken og til det pågående arbeidet i EØS-komiteen og har ingen merknader til at forordningen gjennomføres i norsk lov.

Norges Bank har ingen merknader til § 1 i utkastet til forskrift. I forhold til begrepsbruk i den norske versjonen av forordningen kan begrepet "cross-border credit transfer" i artikkel 2, a) i oversettes med "kreditoverføring" (betaler ber om at kontoen belastes og pengene overføres til mottaker). Dette for å skille dette fra debetoverføringer (der mottaker har fått tillatelse til å belaste betalers konto) som ikke er regulert i forordningen. Vi ser ikke behov for at prisene for grensekryssende bruk av sjekker skal trykkes på sjekkeheftene (artikkel 4, 1. ledd nr 1). Norges Bank har ikke merknader til departementets skisse til håndtering av artikkel 6, 1. ledd om statistikkrapportering.

Norges Bank mener at det er viktig at prisen på grensekryssende betalinger i både euro og norske kroner reduseres i tråd med intensjonene i forordningen. Den europeiske banknæringen etablerer nå et system for effektiv gjennomføring av små grensekryssende betalinger i euro. Systemet er delvis opprettet som et svar på forordningens krav om reduserte priser for grensekryssende betalinger i euro. Dette systemet vil redusere bankenes kostnader ved å gjennomføre grensekryssende betalinger (kreditoverføringer) i euro. Norske banker vil også kunne knytte seg til disse systemene. Dette burde gi grunnlag for reduserte priser for grensekryssende betalinger i euro.

Det finnes ikke tilsvarende løsninger for grensekryssende betalinger i norske kroner. Det kan derfor ikke forventes samme kostnadsreduksjon for grensekryssende betalinger i norske kroner som for grensekryssende betalinger i euro. Det er også usikkert om det er stort nok volum av grensekryssende betalinger i norske kroner til at det vil være lønnsomt å utvikle et slikt system. En utvidelse av forordningen til også å gjelde norske kroner vil derfor kunne føre til at norske banker må dekke store deler av kostnadene ved slike betalinger gjennom inntekter

fra andre tjenester. Norges Bank mener derfor at forordningen ikke bør gjøres gjeldende for grensekryssende betalinger i n. kr, og at forskriftsutkastets § 2 strykes. Norges Bank mener imidlertid at prisen på grensekryssende betalinger i norske kroner bør reduseres. Banknæringen bør derfor oppfordres til å arbeide for å finne frem til mer kostnadseffektive metoder for å overføre norske kroner, spesielt til våre naboland som ikke har tatt i bruk euro. For å sikre den ønskede utviklingen, kan departementet varsle at virkningen av forordningen på prisene for grensekryssende betalinger i euro og norske kroner evalueres etter for eksempel 3 år. Dersom prisforskjellen mellom overføringer i euro og norske kroner skulle vise seg å være stor, kan en løsning være å gjøre forordningen gjeldende også for norske kroner. Dette vil gi banknæringen sterke insentiver til å finne frem til mer kostnadseffektive metoder for grensekryssende overføringer av norske kroner og til å la kundene få utbytte av dette.

I tråd med praksis i EU vil Norges Bank intensivere oppfølgingen av utviklingen i prisene på og tidsbruken for grensekryssende betalinger til og fra Norge. Norges Bank vil også å gi dette temaet økt oppmerksomhet i "Årsrapport om betalingsformidling" i årene fremover.

Med hilsen

Jon A. Solheim

Grete Øvre

Kopi: Kredittilsynet
Sparebankforeningen
FNH